

Č. 12.903.

Samospráva obecní: I. Mimo případy uvedené v § 4 pravidel pro vybírání obecních poplatků za používání veřejného obecního statku (vlád. nař. č. 15/1928 Sb.) může býti právo na bezplatné používání veřejného statku obecního založeno jen zvláštní smlouvou. — II. Stavební povolení samo o sobě takového práva nezakládá.

(Nález z 20. května 1937 č. 164/35-5.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 11.128/34.

Věc: František Emanuel Sch. v Českém Krumlově proti rozh. okr. úřadu v Českém Krumlově z 11. prosince 1934 o poplatku za používání veřejného statku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Platebním rozkazem z 21. června 1934 předepsal starosta města Českého Krumlova Františku E. Sch. poplatek za používání veřejného statku portálem za rok 1934 částkou 75 Kč. Okr. úřad v Českém Krumlově výměrem z 11. prosince 1934 v postupu instančním zamítl odvolání z těchto důvodů: Stavebním povolením z 24. února 1878 bylo právnímu předchůdci odvolatele jako stavebníku uděleno právo užívati veřejného statku tím, že mu bylo povoleno zříditi stupeň, na němž stojí portál před domem čp. 38 v Latráni. Z toho vyvozuje odvolatel, že tímto aktem bylo založeno pro majitele domu čp. 38 právo bezplatně užívati veřejného statku tímto způsobem. Náзору tomuto nelze přisvědčiti. Stavební povolení z r. 1878 je totiž vrchnostenským, jednostranným aktem, jímž obec jen prohlásila, že z policejních důvodů není námitek proti užívání veřejného statku uvedeným způsobem. K tomu, aby nárok na bezplatné užívání veřejného statku mohl vzniknouti, bylo by třeba buď smlouvy oboustranně zavazující nebo nějakého titulu soukromoprávního. Důkaz takový však odvolatel ani nenabídl a tím méně provedl. Nebyla-li za užívání veřejného statku v době povolení stanovena žádná úplata, bylo to jedině proto, že v oné době podobných poplatků nebylo. Nová situace však nastala vydáním zákona č. 329/1921 Sb., jenž v § 28 zmocnil obec k vybírání poplatků buď jakožto náhrady za užívání zařízení v zájmu veřejném zřízených a udržovaných nebo jako náhrady za jednotlivé úkony orgánů obecních. Na základě § 28 cit. zákona vydáno bylo vlád. nař. č. 15/1928 Sb., jež obsahuje vzorná pravidla pro vybírání obecních poplatků za používání veřejného obecního statku (místa). V § 3 se praví, že zaplacením poplatků uvedených v § 1 je povinen každý, kdo veřejného statku (místa) používá, zejména vlastník, držitel nebo nájemník zařízení zmíněných v § 1. Paragraf 4 cit. nař. pak vypočítává případy osvobození od placení poplatků, mezi něž však případ odvolatelův zahrnouti nelze.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss takto: — —

Ve věci vychází stížnost z právního názoru, že poplatek za užívání veřejného statku na podkladě pravidel platných od 1. ledna 1934 v městě Českém Krumlově, která jsou shodná se vzorcovými pravidly

vlád. nař. č. 15/1928 Sb., možno předsati jediné náhradou za sokromopravní ujednání užívání práva na veřejném statku. Názoru tomu nemohl soud přisvědčiti.

Z § 14 prav. neplyne nic pro spornou otázku, ježto předpis ten stanoví jen, že zavedením poplatků zaniká povinnost platiti uznávací činže za zařízení poplatkům těm podrobená. Odpověď nutno hledati v § 3 prav., který stanoví subjekty povinnosti platební. Předpis ten stanoví všeobecně, že poplatky v § 1 uvedené je povinen platiti každý, kdo veřejného obecního statku (místa) užívá. Výjimku z této zásady, která postihuje každého uživatele veřejného obecního statku (pokud není podle § 4 prav. od placení osvobozen), tvoří — jak nss ustáleně judikuje (srov. Boh. A 11.128/34 a j.) — případy, kde bylo užívání obecního statku upraveno zvláštní smlouvou, z níž strana nabyla práva na bezplatné jeho užívání. Že by byl st-l, resp. jeho předchůdce v držení části obecního veřejného statku takovou smlouvu ujednal, st-l nenamítá, nýbrž právo na osvobození od placení poplatku odvozuje z výměru městského úřadu v Českém Krumlově z 24. února 1878.

Je pravda, že by jen zákon mohl zrušiti nebo změnit nabytá dosud práva na bezplatné užívání veřejného statku, založená veřejnoprávním aktem. Než soud neshledal, že st-l z tohoto aktu takových práv nabyt. Akt ten, jak i strana zdůrazňuje, je stavebním povolením městské rady jako úřadu stavebního. Z povahy tohoto aktu jakožto povolení policejního neplyne nikterak, že obec tím, že není v něm výslovného ustanovení o úplatě za užívání části veřejného obecního statku, již stavební povolení se týká, svolila zároveň jako správce veřejného obecního statku k bezplatnému jeho užívání, resp. vzdala se práva na vybírání poplatků pro futuro, zejména když nadto v době, kdy byl akt ten vydán, — jak zůstalo stížnosti nepopřeno — poplatků za užívání veřejného obecního statku nebylo. Právem proto vyslovil žal. úřad, že st-l z tohoto stavebního povolení nenabyl práva na bezplatné užívání veřejného obecního statku a že nebrání jeho právní moc předpisu poplatku.

Č. 12.904.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Jestliže se kupitel nemovitosti smluvně zavázal, že zaplatí dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí, a také ji zaplatil, není zcizitel legitimován žádati za její vrácení podle § 52 zákona č. 44/1927 Sb.

(Nález z 20. května 1937 č. 720/35-4.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 9761/32.

V ě c: Isidor D. v Miroslavi proti rozh. zem. úřadu v Brně z 20. listopadu 1934 o vrácení dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Podáním z 21. září 1929 žádal Isidor D. na základě § 52 zákona č. 44/1927 Sb., aby mu byla jako zciziteli vrácena zaplacená dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí z převodu miroslavských parcel